

23 Οκτωβρίου 2019

Όσιος Σωφρόνιος του Έσσεξ! Και αίφνης συνενώθηκαν οι ουρανοί με την γη!

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-Έσσεξ (Σαχάρωφ) / Άγιοι - Πατέρες -
Γέροντες

Όσιος Σωφρόνιος του Έσσεξ (1896-1993)

[Στέλιος Κούκος, Δημοσιογράφος](#)

Μοιάζει να μην έχει τέλος αυτό το πανηγύρι -Πάσχα χαράς- που μας χάρισε ως “στόμα”, “φωνή” και έκφραση της Εκκλησίας ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης Βαρθολομαίος!

Με τις αγγελίες του αυτές μας επιτρέπει να δούμε και εμείς λίγο ουρανό μέσα από τα καθαρά μάτια και τις γλυκές καρδιές των νέων μας Αγίων!

Και αυτή η αγλαόκαρπη όραση δεν είναι ατομική!

Είναι κοινή, της Εκκλησίας!

Εις πολλά έτη Παναγιότατε!

Θερμές ευχαριστίες!

Ένας ακόμη πνευματικός μας πατέρας, ένας λαμπρός και γνήσιος αναζητητής της αλήθειας, ένας λεπτός και ευγενής χαρακτήρας, ένας καλλιτέχνης της πνευματικής ζωής, ένας ποιητής του Θείου Πνεύματος, Παγκόσμιος και οικουμενικός πρύτανης της διδασκαλίας της ορθόδοξης πνευματικότητας, ο Αγιορείτης (κοινοβιάτης, ασκητής, εξομολόγος και πνευματικός πατέρας), ο Ρώσος, ο Πολιούχος -πλέον- του Έσσεξ ως κτήτορας της εκεί Ιεράς Μονής του Τιμίου Προδρόμου, ο Ιερομόναχος, ο Αρχιμανδρίτης, π. Σωφρόνιος (Σαχάρωφ)

“καθιερώνεται” επισήμως ως Άγιος της Εκκλησίας μας!

Ομολογούμε πως ζούμε μοναδικές στιγμές!

“Καλόν εστιν ημάς ώδε είναι”!

Μέσα σ’ αυτήν την αναστάσιμη ατμόσφαιρα και χαρά!

Οι άγιοι αποδεικνύουν και φανερώνουν πως νικήθηκε ο θάνατος!

Αυτοί έζησαν την Ανάσταση! Εν ζωή! Όχι μετά την κοίμησή τους!

Ζούμε πράγματι ένα Πάσχα -ίσως και πολλά μαζί- στο πρόσωπο του κάθε άγιου μας, νικητή του θανάτου!

Και μάλιστα λίγο πριν από το Πάσχα του Φθινοπώρου, την γιορτή του Αγίου Δημητρίου, που στην γενέτηρά του την Θεσσαλονίκη συνεορτάζει με την Υπεραγία Θεοτόκο!

Έτσι και οι αεί Παίδες -“ότι αυτών εστίν η Βασιλεία των Ουρανών”-, νέοι Άγιοι μας, από το Περιβόλι της Παναγίας, θα λαμπρύνουν ιδιαίτερα φέτος την πασχαλινή αυτή πανηγυρική ατμόσφαιρα. (Νιώθουμε πως οι νέοι Άγιοι μας, θα είναι παραστάτες στην λιτάνευση των αγίων λειψάνων και της εικόνας του Μεγαλομάρτυρα και Μυροβλύτη Αγίου Δημητρίου στους λαμπροφορεμένους δρόμους της Θεσσαλονίκης μαζί με την συνεορτάζουσα, τούτη την χρονιά, Παναγία Σουμελά του Πόντου).

Γι’ αυτό και εν μέσω φθινοπώρου μπορούμε να πούμε πως:

“Σήμερον έαρ μυρίζει και καινή κτίσις χορεύει”!

Οι ουρανοί συναγάλλονται μαζί μας!

Οι ουρανοί και οι γη ενώθηκαν διά μέσου των νέων αγίων μας!

Μοιάζουν όλα να γίνονται, πολύ εύκολα ή τουλάχιστον, όμορφα, πολύ όμορφα και ωραία!

Και να το κάλλος που σώζει τον κόσμο! Οι Άγιοι μας!

Οι αστέρες που φωτίζουν τα σκότη μας -εσωτερικά και εξωτερικά- με το άκτιστο φως που βίωσαν, γεύτηκαν, έζησαν!

Είναι οι δικοί μας πλησίον, πλησιέστεροι και πλησιέστατοι ουρανοί!

Οι πατέρες, οι εμπνευστές και οι καθοδηγητές μας!

Οι διαμεσολαβητές και πρεσβευτές μας!

Και δεν ξέρουμε αν αυτοί είναι τα δώρα του Ουρανού στην γη ή της γης στον Ουρανό! Μπορεί και τα δύο!

Ας επαναλάβουμε, λοιπόν, για μια ακόμη φορά τα ονόματά των νέων μας Αγίων, αφού όπως αναφέραμε και στο προηγούμενο κείμενό μας (<http://www.pemptousia.gr/?p=250660>) πως και μόνον η αναφορά τους μοιάζει σαν μια αυτοσχέδιο νοερά προσευχή:

Όσιος Δανιήλ Κατουνακιώτης, Μοναχός, Όσιος Ιωσήφ Ησυχαστής, Μοναχός, Όσιος Ιερώνυμος Σιμωνοπετρίτης, Ιερομόναχος, Εφραίμ Κατουνακιώτης, Ιερομόναχος, Όσιος Σωφρόνιος του Έσσεξ, Ιερομόναχος!

Και δεν αποφεύγουμε, ούτε τούτη τη φορά, να μνημονεύσουμε και τους σχετικά πρόσφατα αγιοκαταταχθέντες:

Όσιος Πορφύριος, Καυσοκαλυβίτης, Ιερομόναχος, Όσιος Παΐσιος, Μοναχός!

Νιώθουμε, πράγματι, σαν να συμμετέχουμε σε μια υπέρλαμπρη αγιορείτικη πανήγυρη, με όλους τους πολυελαίους των μονών, των σκητών, των καθισμάτων, των κελιών, των καλυβών να περιστρέφονται χαρούμενα και φωταγωγημένοι, ενώ οι πατέρες σε πλήρη αγαλλίαση να ψέλνουν μονολογιστά και παναρμόνια:

“άξιον και δίκαιον”, “άξιον και δίκαιον”, “άξιον και δίκαιον”!

Και βέβαια πανηγυρίζουν πλήρως φωταγωγημένα με λάμπεις ουράνιες και αγαθοποιούς κεραυνούς χάριτος και οι αγιορείτικες οπές και τα σπήλαια, τα αυτοσχέδια, πρόχειρα και υποτυπώδη καταλύματα και ενδιαίτηματα των ασκητών και των ερημιτών...

Το ίδιο και η τάξη των αφανών, γυμνών ερημιτών ντυμένοι, εκτάκτως, με ενδύματα απαστράπτοντα φως!

Φως Χριστού που φαίνει πάσι!

Νέοι Άγιοι της Εκκλησίας!

Πατέρες, δάσκαλοι και διασώστες της Οικουμένης!

Τους χρωστάμε πάρα πολλά!

Τις ζωές μας!

Πρεσβεύσατε υπέρ ημών!

Ή αλλιώς: Σταθείτε πλάι μας!

Υποσημείωση

Ο σκοτεινός, απάνθρωπος και εγκληματικός 20ός αιώνας μοιάζει πλέον ανθρωπινότερος από το φως τόσων διαπρεπών αγίων της Ορθόδοξης Εκκλησίας!

Ίσως όλοι αυτοί οι άγιοι του 20ού αιώνα να αποτελούν επαλήθευση του “όπου επλέονασεν η αμαρτία υπερεπερίσσευσεν η χάρις”!

Και αυτήν την πλήρη χάρη των Αγίων μας την ζούμε αυτές τις μέρες!

Χριστός Ανέστη!

Πηγή: [Πεμπουσία](#)